

הכתב יוסי ינאי והצלם עידן אגמון

שהו במשך חמש יממות רצופות על

סירות השובתים מול נמל אשקלון

כשמגיעה העת לשכב לישון מחלקים ביניהם השובתים, הנמצאים ארבעה או חמישה בכל סירה, את שעות השמירה. כל אחד מהם שומר שלוש שעות, וחייב להסתובב בין הירכתיים לחרטום כשהוא אוהו בידו מטף לכיבוי-אש. אולי תגיע בחסות החשיכה סירת-מישטרה מהירה, והשוטרים יקפצו על הסירה ויכבשו אותה. צריך לשמור היטב, לקרוע את העיניים כדי להבחין בסירת-המישטרה בעוד-מועד, ולהימלט מהמקום.

אם בכל זאת יצליחו השוטרים לעלות על הסירה, יש להילחם בשוטרים נושאי העזים בעזרת מטף כיבוי-אש. שאר ה-ימאים, אשר אינם בשמירה, מנסים להייר-דם למרות הטלטלות העזות האוחזות ב-בסירה הקטנה. הם נרדמים על כיסא. על הריצפה או על מזורן גומאוויר המונח על שני כיסאות.

כשמגיעה העת לישון טונים השוטרים, מצידם. לעבר דוכן-הקבלה בבית-המלון. נוטלים את המפתח לחדריהם, עולים במע-לית ומגיעים ישר למיטה מוצעת בסדינים צהורים שאותם הקפידה החדרנית לפרוש קודם, ומפעילים את מיוזג-האוויר.

המילחמה האבסורדית בין כוחות עצור מים אלה של המישטרה לבין הימ-אים המעטים, תקרית הנגיחה, והעובדה

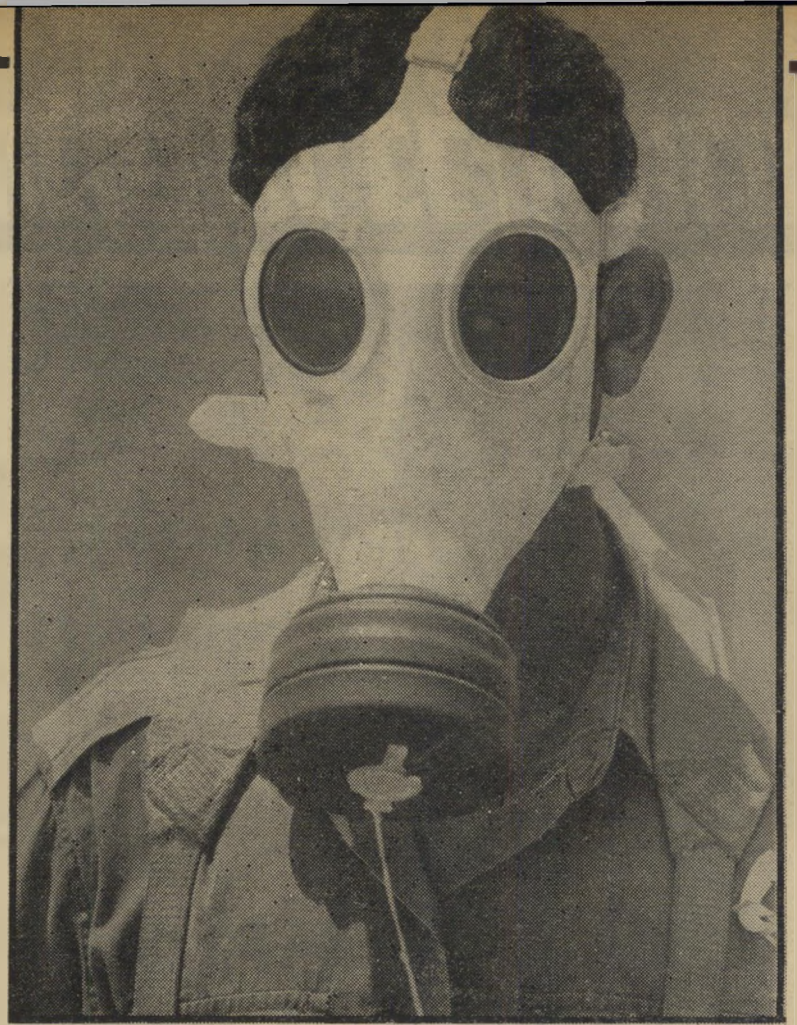
דגל-מישטרה ועליה כ-30 שוטרים, חמור-שים באלות, קסדות ומגינים כשלגופם חגורות-הצלחה.

מיס-צר

מול סירת-הבשר

מ זה שבויעים ניצבים זה לעומת זה שני כוחות, אשר אינם שווים כלל בגודלם, בכוחם ובמשאביהם. מהצד האחד 20 ימאים, עובדי קצא"א, הנמצאים בארבע סירות בלב-ים, זיפיוקן על לחיי-הם בגדיהם קרועים ומלוכלכים, וכל עי-סוקם הוא להסתכל אל מרחבי הים, לגי-לות אם ספינות-מישטרה דולקות אחרי-הם.

מהצד האחר, 600 שוטרים, שוטרי מיש-מרהגבול והיחידה המיוחדת נגד פידאיון של מישמרה-הגבול, חמושים מכף-רגל ועד ראש, נושאים מכשירי-קשר משוכללים. אלה שולטים בשש סירות גדולות, שתי סירות-גומי מהירות ושתי סירות-מירוץ, ונעזרים בשני מטוסים קלים ומסוק, הנמ-צאים כל העת באוויר ומדווחים לחוף. כאשר יורד הערב, עורכים השובתים ארוחת-ערב, המורכבת מכוסות רבות של מים. לפעמים, אם הגיעה באותו יום אספי-קה טריה, גם כוס חלב או בירה צוננת.

המדרד על הקצא"א

שקצין-מישטרה שאיבד את עשתונותו אף פתח באש על השובתים, השכיחו את ההתחלה, את סיבת השביתה. משרדי יח-סי-הציבור של האלוף (מיל), אברהם ("ציטה") בוצר, מנכ"ל קצא"א, דוברי-המישטרה והעיתונאים הרבים אשר הס-תובכו במלמל מבלי לטרוח כלל לנסות להגיע אל השובתים, וחברי-כנסת היסטריים רודפי-פירסום, סיפרו לציבור על הימאים האלימים, הגרועים מהפתח, התולייגנים ואוכלי-האדם, הגנבים פורקיה-עול ומבוי-בית-המישפט.

מוזן לא בא אל פיהם. כאשר נודע לשוב-תים כי חבריהם בחוף, אשר נעצרו על-ידי המישטרה, שובתים שביתת-רעב, החליטו גם הם על שביתת-רעב והם מסתפקים ב-שתייה, הרבה שתייה. כאשר יורד הערב מגיעים עשרות גיי-פים, קומנדקרים, משאיות ומכוניות-מיש-טרה פרטיות אל מלון גני שולמית, שעל חוף ימה של אשקלון. מלצרות חניניות מגישות לשוטרים את מעדני השף של המלון, כשהם יושבים ליד שולחנות עטויי-מפות לבנות ועליהם אגרסלי פרחים.

הרג אותנו, התלונן רבי-פקד כרמי. "יכול-נו לטבוע, והוא עוד המשיך לנגח אותנו." "אם השוטרים היו יודעים לנווט את הסירה, לא היה קורה להם כלום," הגיב על כך איתן. "הם ישבו על שירטון, והער-מק סביבם היה בסך-הכל חצי-מטר. אפילו שוטר לא יכול לטבוע בחצי-מטר עומק." ואולי דיאלוג זה, הוא ההסבר האמיתי לתקרית שהסעירה בשבוע שעבר את המדינה כולה, כאשר סירת עובדי מחל-קת-הים השובתים של קו צינור אילת אשקלון (קצא"א), נגחה סירה שהניפה

י ש לי עוד 15 שנה לשרת במישטר-רה. במשך תקופה זו אני עוד אתר פוס את איתן פרייס ואכניס אותו לכלא." אמר השבוע רבי-פקד כרמי רם, מפקד מישמרה-החופים של המישטרה, בעת ש-השתרע על כיסא נוח על שפת הבריכה של מלון-הפאר גני שולמית באשקלון. לכרמי היתה סיבה טובה לשנוא את איתן פרייס. ימים אחדים קודם-לכן אחז פרייס בהגה סירת-השובתים אשקלון, נגח בעזו את הסירה שעליה פקד כרמי והעלה אותה על שירטון. "הוא כימעט

נשק על החוף
שוטר מישמרה-הגבול שומר על צי-המישטרה הנמצא בתוך נמל אשקלון. משני עברי גשר-העץ ניתן להבחין בחמש מסירות-המישטרה. לידן עונת אחת מסירות-המירוץ שלה, כשממין סירת-הגומי מהירה זודיאק. למרות צי גדול זה, חוששת המישטרה להיכנס לעימות ימי עם השובתים.

שרירים בלביים
הימאים השובתים מצטלמים על ספינתם בלביים, כשאחד מהם, ינאל (ראשון מימין), עושה שרירים אל מול המצלמה. השרירים הם הנשק היחיד שיש לשובתים כנגד כלי-הירי השונים ופצצות הגז המדמיע העומדים לרשות המישטרה, לשימוש ברגע שיוחלט על כך.